

Zamyslenia na týždeň po 7. nedeli po Svätej Trojici

Streda 18. júla 2018

Piesne: ES č. 487, 490

Text: Sk 16, 23 – 34

„23Keď ich zbičovali, uvrhli ich do väzenia a žalárnikovi prikázali, aby ich starostlivo strážil. 24Keď dostal taký príkaz, uvrhol ich do vnútorného väzenia a nohy im tuho zovrel do klady. 25Okolo polnoci modlili sa Pavel a Sílus, spievali Bohu chvály a väzni ich počúvali. 26Odrazu nastalo veľké zemetrasenie, takže sa otriasali základy žalára, všetky dvere sa razom otvorili a všetkým sa uvoľnili okovy. 27Keď sa žalárnik prebudil a dvere väzenia videl otvorené, tasil meč a chcel si vziať život; domnieval sa totiž, že väzni utiekli. 28Ale Pavel zavolať silným hlasom: Neublížuj si! Ved' sme všetci tu! 29I pýtal si svetlo, vbehol a trasúc sa padol pred Pavlom a Sílom, 30vyviedol ich hovoriac: Páni, čo mám činiť, aby som bol spasený? 31Odpovedali mu: Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom! 32Potom hovorili mu slovo Božie, aj všetkým v jeho dome. 33V tú nočnú hodinu prijal ich k sebe, umyl im rany a hneď sa dal pokrstiť aj on, aj všetci jeho domáci. 34Potom ich zaviedol do domu, pripravil stôl a veselil sa s celým domom, že uveril Bohu.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ocitnúť sa na mieste neslobody bez spáchania trestného činu, to môže otriasť vnútrom človeka. Nie však apoštolov. Oni vedeli, že Božie cesty a Božie úmysly sú dokonalé a aj taký údel, ako je väzenie, môže Pán Boh využiť na dobré. Plne sa odovzdali Božiemu vedeniu na modlitbách a piesňach. Tak deklarovali, že ich srdce nie je ovládané hnevom ani žiadnymi inými negatívnymi pohnútkami. To sa prejavilo aj vo chvíli, keď nastalo okolo polnoci zemetrasenie. Pod vplyvom otrasov sa dvere väzenia otvorili, okovy z rúk i nôh popadali. Bola to ideálna príležitosť zbaviť sa nepríjemností. Jednoducho ujsť. Tak by konala väčšina ľudí. Pavel a Sílus však zostali na svojom mieste. Prečo? Lebo mali na pamäti žalárnika. Vedeli, že ich únik by znamenal smrť strážcu. Za väzňov totiž ručil svojou hlavou. Ďalší vývoj udalostí by tomu nasvedčoval, keby nebol zasiahol Pavel. Keď žalárnik zistil, že dvere sú otvorené, bol presvedčený, že väzni využili šancu získať slobodu. Uvedomoval si, že pred svojimi nadriadenými by nevedel obhájiť svoje zlyhanie. Aby tomu predišiel, sám si chcel siahnuť na život. V rozhodujúcej chvíli však zaznie: „Neublížuj si!“ Žalárnik nepočuje len ľudský hlas, ale v Pavlovom hlase poznáva, že tu hovorí sám Boh. Preto chce vedieť viac a z jeho srdca plynie otázka: „Páni, čo mám činiť, aby som bol spasený?“ Ponúkne Pavel

žalárníkovi zložitú cestu obradníctva, obetí? Nie. Spasenie nespočíva v aktivite človeka. Je dávané človeku z lásky Tým, ktorý záchranu hriešneho človeka pripravil na dreve golgotského kríža, Pánom Ježišom Kristom. „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“ To je odpoveď, ktorú dáva Pavel žalárníkovi. Spasenie je dar, ktorý si my ľudia ničím nemôžeme zaslúžiť. Je to milosť nad milosť. Ponuka z Božej strany nehodnému ľudskému pokoleniu. Tak to poznal aj žalárník. Dal sa pokrstiť a s ním aj celá jeho domácnosť. Veľká radosť naplnila jeho dom. Tých, ktorým predtým strpčoval život vo väzení, prijal a postaral sa o nich. To bola konkrétna odpoveď žalárnika. Odpoveď viery. Prijat' spasenie od Boha nám je v Pánovi Ježišovi dávané – to je skúsenosť, ktorá prináša zmenu. Pozitívnu zmenu. Dáva dňom nový obsah i zmysel. Prináša radosť. Preto sa máme otvárať daru spasenia. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme, Bože, že si vo svojej láske myslel na biedne a hriešne ľudské pokolenie. Poslal si svetu svojho Syna Ježiša Krista. Dovolil si, aby Ho zasiahla neprávosť nás všetkých. Pokorne niesol trest za náš hriech. Jeho krvavé rany nás uzdravujú. Ich mocou sa náš život mení. Z toho plynie naša radosť. Daj, nech nás naplňa po všetky dni nášho pozemského života a raz nás prevedie v dokonalú radosť, ktorú budeme môcť prežívať v Tvojom kráľovstve. Amen.

Mgr. Anna Jakušová, námestná farárka v CZ ECAV Hronsek